

Сумний старенький повіз...

Хуан Рамон Хіменес

Перекладач: Г.Латник

Сумний старенький повіз, що в пам'яті
зринає!
Село, яке згубилось на повороті долі!
Немов сльоза прозора, тремтить на небокраї
ясна зоря, сяйнувши понад зеленим полем!

Зелена чаша неба дорогу освіжила,
духмяну й прохолодну в ранковім чаруванні;
озвався соловейко, риплять млинові крила,
очікує троянда на промені світання.

В душі майнула згадка... Ось котиться
сльозина,
відслонено фіранку; в задуманій блакиті
над вулицею місяць спинився самотинний,
цілунки в ніч останню, журбою оповиті...

Сумний старенький повіз, що в пам'яті
зринає!
Село, яке згубилось на повороті долі!
Немов сльоза прозора, тремтить на небокраї
ясна зоря, сяйнувши понад зеленим полем!